

ת"פ 56864/09/14 - מדינת ישראל נגד סלים ח'ורי, מחמוד כליבאת, זכריה זובידאת

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 56864-09-14 מדינת ישראל נ' ח'ורי(עציר) ואח'
בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
1. סלים ח'ורי ע"י ב"כ עו"ד באסל פלאח
2. מחמוד כליבאת ע"י ב"כ עו"ד תומר נוה
3. זכריה זובידאת ע"י ב"כ עו"ד עאדל בוראת

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חאלד חכרוש

ב"כ הנאשם 1: עו"ד באסל פלאח

הנאשם 1 באמצעות הליווי

גזר דין (לגבי נאשם 1 בלבד)

1. ביום 7.6.2015 הורשע הנאשם 1 (להלן: "הנאשם"), על סמך הודייתו, בעבירה של ניסיון להחזקה ושימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 וסעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וכן בעבירה של עסקה אחרת בסם מסוכן עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א' לפקודת הסמים.
2. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון שהושג בין הצדדים, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. יחד עם זאת, הוסכם כי המאשימה תעתור למאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים בעוד ההגנה תבקש מאסר למשך 24 חודשים ולגבי יתר רכיבי הענישה הוסכם כי כל צד יטען טענותיו באופן חופשי.
3. בעובדות כתב האישום נאמר כי עובר ליום 29.8.2014 החזיק תאמר כליבאת (להלן: "תאמר") ברשותו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 120.19 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית וללא היתר או רישיון כדין (להלן: "הסם המסוכן").

ימים אחדים עובר למועד הנ"ל, שוחחו תאמר והנאשם 1 ביניהם וסיכמו לבצע עסקה להעברת הסם המסוכן מתאמר לנאשם 1 לצרכי מסחר והפקת רווחים.

ביום 29.8.2014 עובר לשעה 23:00 העביר תאמר את הסם המסוכן לנאשמים 2 ו- 3 והורה להם להעביר ולמסור את הסם המסוכן לידי הנאשם 1. בהמשך לאמור, החזיקו הנאשמים 2 ו- 3 ברשותם את הסם המסוכן שלא לצריכה עצמית. באותו ערב, עובר לשעה 23:14 נסעו הנאשמים 2 ו- 3 בכביש 70 לכיוון צפון כשהם מחזיקים ברשותם את הסם המסוכן במטרה להעבירו לידי הנאשם 1. הרכב נעצר במחסום משטרת ובהיפוש נמצאה ברכב כפפה ובתוכה הסם המסוכן שהונח בין מושב הנהג לבין מושב הנוסע ובמעמד זה נעצרו הנאשמים 2 ו- 3.

בכתב האישום נאמר כי במעשים דלעיל, עשה הנאשם 1 עסקה בסם מסוכן מסוג קוקאין ללא היתר וניסה להחזיק בסם שלא לצריכה עצמית, ללא היתר ובלא רישיון כדין.

4. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הגיש ב"כ המאשימה העתק מהמרשם הפלילי והתעבורתי של הנאשם ממנו עולה כי לחובת הנאשם שמונה רישומים פליליים הכוללים הרשעות במגוון עבירות, ובין היתר, תקיפה סתם, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, ייצוא ייבוא מסחר ואספקה של סמים מסוכנים, גידול ייצור והכנת סמים מסוכנים ועוד כהנה.

5. בפתח טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדה כי ריצה בעבר עונשי מאסר, חלקם לתקופות משמעותיות. נוכח הודאתו, ובשים לב לעברו הפלילי ביקשה המאשימה להשית עליו עונש מאסר בטווח העליון של הסדר הטיעון, קרי 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בגין תיק זה מיום 11.9.14. המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת ולחומרה היתרה בה רואה בית משפט את עבירות הסמים בייחוד אלה שנועדו שלא לצריכה עצמית.

ב"כ המאשימה הוסיף כי כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר לתקופה של חודש ימים שהוטל עליו על ידי בית משפט השלום בנצרת וביקש שלא לנכות תקופה זו מתקופת מעצרו בתיק זה.

עוד ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונשי מאסר על תנאי ארוכים לתקופה ממושכת, קנס כספי ועונש של פסילה בפועל מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה וכן עונשי פסילה על תנאי. לעניין זה הפנתה המאשימה למרשם הפלילי התעבורתי של הנאשם ממנו עולה כי הוא פסול לנהיגה וביקשה כי עונשי הפסילה בפועל והפסילה על תנאי יכנסו לתוקפם בגמר המאסר ובגמר עונשי הפסילה הקיימים.

6. ב"כ הנאשם ציין כי כפי העולה מכתב האישום הסמים לא הגיעו ליעדם ובסופו של יום לא הגיעו לידי

הנאשם והניסיון להחזקה נבע ממעשיהם של אחרים. לעניין ניהול התיק נטען כי אמנם הודאת הנאשם לא באה בהזדמנות הראשונה אלא לאחר שנשמעו מספר עדי תביעה אך הדבר נבע מניהולו של תיק מקביל שהיה אחד השיקולים שהובילו לכך שהנאשמים בתיק זה נמנעו מלסיים את משפטם בשלב מוקדם יותר. יחד עם זאת, הנאשם היה הראשון מבין שלושת הנאשמים בתיק זה שנטל את האחריות על עצמו והודה בכתב האישום. לפיכך, עתר הסנגור להשית על הנאשם עונש בטווח הנמוך היינו, 24 חודשי מאסר בפועל.

לעניין הפסילה טען ב"כ הנאשם כי שולחו פסול לתקופה ארוכה מאוד. נטען, כי למעשה החל הנאשם לרצות תשע שנות פסילה בשנת 2013 ומכאן שהוא עתיד להיות פסול עד שנת 2022 לכל הפחות.

לגבי הקנס, טען הסנגור כי כתב האישום אינו מצביע על כך שהנאשם היה התחנה הסופית לסם ולא ברור כלל אם צפוי היה לטובה כספית כלשהי. מדובר במי שמצוי במעצר מזה 10 חודשים כך שכל קנס שיוטל יפול על כתפי המשפחה.

7. הנאשם בדברו האחרון הצהיר כי אין לו מה להוסיף על דברי סנגורו.

8. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות ובית המשפט חזר אין ספור פעמים על הקביעה כי יש צורך בענישה מחמירה בעבירות סמים כחלק מהמלחמה בנגע זה שיש לשרשו מן היסוד. נאמר כי הנזק הגלום בעבירות הסמים הוא רב ביותר, הן לצרכני סמים והן לחברה בכללותה (ראו: ע"פ 1945/13 **עאמר נ' מדינת ישראל** (5.10.2014); ע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.9.2014) וע"פ 3177/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.2014)).

בע"פ 3625/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (16.11.2011) התייחס בית המשפט באופן ספציפי למסוכנות הנובעת מהפצת סם הקוקאין, בקבעו:

"אין מנוס מהעדפת האינטרס החברתי הכולל על פני האינטרס האינדיבידואלי של המערערים. פגיעתם של הסמים המסוכנים היא קשה ונרחבת, ביחידים ובציבור, ושומה לעשות ככל הניתן במסגרת המאבק בנגע הסמים. סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים... חיי אדם עומדים על הפרק - בריאות הנפש והגוף - וכן גם כל הפגיעה הנלווית, הפוגעת בביטחונם וברכושם של רבים וטובים ישרי דרך ובזכותם לחיות בשקט ובבטחה. ענישה מחמירה וכואבת היא הכרח בל יגונה. הרתעה היא כורח המציאות".

הפוטנציאל הגלום בעצם החזקת הסמים והעברתם לידיים אחרות הוא עצום. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 1345/03 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (18.5.2009) בקבעו:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו ונקבע לשתייה עונש זהה, עונש מירבי של 20 שנות מאסר..."

9. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם, ראיתי להביא בחשבון את העובדה כי מדובר בסם מסוג קוקאין, אחד הסמים הקשים המכונה גם "סם המוות". בנוסף, ראיתי להביא בחשבון גם את הכמות הבלתי מבוטלת של הסם בה עסיקנן - 120.19 ג' נטו. כמו כן הבאתי בחשבון את העובדה שלא מדובר בעבירה ספונטנית אלא כזו שקדמו לה התארגנות ותכנון בדמות שיחת טלפון בין הנאשם לבין תאמר ותיאומים שנעשו בין תאמר לבין הנאשמים 2 ו-3 במטרה להעביר את הסם המסוכן לידי הנאשם 1.

10. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובשים לב לפגיעה בערכים המוגנים ונוכח מדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה זה נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל.

11. בגזירת העונש ההולם בתוך המתחם, אני רואה להביא בחשבון את הודייתו של הנאשם, על אף שזו באה לאחר שמיעת חלק ניכר מהראיות ולא בראשית ההליך. חרף זאת, יש לראות בהודאה זו משום נטילת אחריות וחרטה על המעשים שביצע נאשם זה.

12. ביום 17.12.14 גזר בית משפט השלום בנצרת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של חודש, וזאת במסגרת תיק 14-05-15634. במועד מתן גזר הדין, היה הנאשם כבר עצור בגין העבירות נשוא תיק זה. משכך, ביקשה המאשימה שלא לנכות מתקופת מעצרו חודש ימים אותו יש לזקוף לעונש שהושת עליו בבית משפט השלום בנצרת.

אני סבור כי הדין עם המאשימה ואין מקום לנכות מתקופת מעצרו של הנאשם את המאסר בן חודש ימים שנגזר עליו על ידי בית משפט השלום בנצרת. כידוע, ברירת המחדל היא שעונשים שהוטלו על אותו נאשם המרצה עונש קודם יחולו במצטבר לעונש אותו הוא מרצה ולא בחופף.

13. בשים לב לפרק הזמן הארוך שבו פסול הנאשם מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה, עד שנת 2022, לא מצאתי מקום להטיל עליו פסילה בפועל או פסילה מותנית.

14. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים בניכוי תקופת מעצרו בגין תיק זה מיום 11.9.14. למען הסר ספק, מובהר בזאת כי המאסר שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום

בנצרת בתיק פלילי 15634-05-14 לא יימנה ולא ינוכה מתקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך 7,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד כאשר מועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 2.8.2015 ויתר התשלומים בראשון לכל חודש שלאחריו.

היה ואחד התשלומים לא ישולם במועדו, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגורים כמתחייב בדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.